

Tarım Kanunu

5488 sayılı Tarım Kanunu; tarım sektörünün ve kırsal alanın, kalkınma plân ve stratejileri doğrultusunda geliştirilmesi ve desteklenmesi için gerekli politikaların tespit edilmesi ve düzenlemelerin yapılması amacıyla 25 Nisan 2006 tarihli ve 26149 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Kanun, tarım politikalarının amaç, kapsam ve konularının belirlenmesi; tarımsal destekleme politikalarının amaç ve ilkeleriyle temel destekleme programlarının tanımlanması; bu programların yürütülmesine ilişkin piyasa düzenlemeleri, finansman ve idarî yapılarının tespit edilmesi; tarım sektöründe uygulanacak öncelikli araştırma ve geliştirme programlarıyla ilgili kanunî ve idarî düzenlemelerin yapılması ve tüm bunlarla ilgili uygulama usûl ve esaslarını kapsamaktadır.

Kanunda tarım politikalarının ilkeleri; Tarımsal üretim ve kalkınmada bütüncül yaklaşım, Uluslararası taahhütlere uyum, Piyasa mekanizmalarını bozmayacak destekleme araçlarının kullanımı, Örgütülük ve kurumsallaşma, Özel sektörün rolünün artırılması, Sürdürülebilirlik, insan sağlığı ve çevreye duyarlılık, Yerinden yönetim, Katılımcılık, Şeffaflık ve bilgilendirmek olarak belirlenmiştir.

Kanunun 6. maddesinde, tarım politikalarının öncelikleri ile ilgili hükümlere yer verilmiş, Kanunun 14. maddesinde tarımsal üretimin kendi ekolojisine uygun alanlarda yoğunlaşması, desteklenmesi, örgütlenmesi, ihtisaslaşması ve entegre bir şekilde yürütülmesi için tarım havzalarının Tarım ve Köyişleri Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca belirleneceği ve bu havzaların faaliyet ve işleyişi ile ilgili esas ve usûllerin düzenlenmesine ilişkin yönetmeliğin çıkarılacağı belirtilmiştir.

Kanunun 15. maddesinde, kırsal alanlarda tarım ve tarım dışı istihdamın geliştirilmesi, gelirlerin artırılması ve farklılaştırılması, kadın ve genç nüfusun eğitim ve girişimcilik düzeyinin yükseltilmesine yönelik tedbirlerin alınacağı, kırsal kalkınma program, proje ve faaliyetlerine ilişkin düzenlemelerin yapılacağı ve kamu kuruluşları arasında koordinasyonun sağlanacağı öngörülmüş, kırsal kalkınma program, proje ve faaliyetlerinde; katılımcılık, tabandan yukarı yaklaşım, yerel kapasitenin geliştirilmesi ve kurumsallaşması temel ilkeler olduğu belirtilmiştir.

Çevre Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun

Çevre Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun 13.5.2006 tarihli ve 26167 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Kanunun amacı, "bütün canlıların ortak varlığı olan çevrenin, sürdürülebilir çevre ve sürdürülebilir kalkınma ilkeleri doğrultusunda korunmasını sağlamak" şeklinde değiştirilmiştir.

2872 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve planlama konusunda yeni plan türleri ve yetkiler tanımlanmıştır.

"Çevrenin korunması

MADDE 9 – Çevrenin korunması amacıyla;

a) Doğal çevreyi oluşturan biyolojik çeşitlilik ile bu çeşitliliği barındıran ekosistemin korunması esastır. Biyolojik çeşitliliği

koruma ve kullanım esasları, yerel yönetimlerin, üniversitelerin, sivil toplum kuruluşlarının ve ilgili diğer kuruluşların görüşleri alınarak belirlenir.

b) Ülke fizikî mekânında, sürdürülebilir kalkınma ilkesi doğrultusunda, koruma-kullanma dengesi gözetilerek kentsel ve kırsal nüfusun barınma, çalışma, dinlenme, ulaşım gibi ihtiyaçların karşılanması sonucu oluşabilecek çevre kirliliğini önlemek amacıyla nazım ve uygulama imar plânlarına esas teşkil etmek üzere bölge ve havza bazında 1/50.000-1/100.000 ölçekli çevre düzeni plânları Bakanlıkça yapılır, yaptırılır ve onaylanır. Bölge ve havza bazında çevre düzeni plânlarının yapılmasına ilişkin usûl ve esaslar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

c) Ulusal mevzuat ve taraf olduğumuz uluslararası sözleşmeler ile koruma altına alınarak koruma statüsü kazandırılmış alanlar ve ekolojik değeri olan hassas alanların her tür ölçekteki plânlarda gösterilmesi zorunludur. Koruma statüsü kazandırılmış alanlar ve ekolojik değeri olan alanlar, plân kararı dışında kullanılamaz.

d) Ülke ve dünya ölçeğinde ekolojik önemi olan, çevre kirlenmeleri ve bozulmalarına duyarlı toprak ve su alanlarını, biyolojik çeşitliliğin, doğal kaynakların ve bunlarla ilgili kültürel kaynakların gelecek kuşaklara ulaşmasını emniyet altına almak üzere gerekli düzenlemelerin yapılabilmesi amacıyla, Özel Çevre Koruma Bölgesi olarak tespit ve ilan etmeye, bu alanlarda uygulanacak koruma ve kullanma esasları ile plân ve projelerin hangi bakanlıkça hazırlanıp yürütüleceğini belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.

Bu bölgelere ilişkin plân ve projelerde; 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununun 9 uncu maddesi, 4/4/1990 tarihli ve 3621 sayılı Kıyı Kanununun plân onama yetkisini düzenleyen hükümleri, 21/7/1983 tarihli ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 8 inci maddesinin tabiat varlıkları, doğal sit alanları ve bunların korunma alanlarının tespit ve tescili dışında kalan yetkileri düzenleyen hükümleri ile aynı Kanunun 17 nci maddesinin (a) bendi hükümleri uygulanmaz.

e) Sulak alanların doğal yapılarının ve ekolojik dengelerinin korunması esastır. Sulak alanların doldurulması ve kurutulması yolu ile arazi kazanılamaz. Bu hükme aykırı olarak arazi kazanılması halinde söz konusu alan faaliyet sahibince eski haline getirilir.

Sulak alanların korunması ve yönetimine ilişkin usûl ve esaslar ilgili kurum ve kuruluşların görüşü alınarak Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

f) Biyolojik çeşitliliğin sürdürülebilirliğinin sağlanması bakımından nesli tehdit veya tehlike altında olanlar ile nadir bitki ve hayvan türlerinin korunması esas olup, mevzuata aykırı biçimde ticarete konu edilmeleri yasaktır.

g) Doğal kaynakların ve varlıkların korunması, kirliliğinin ve tahribatının önlenmesi ve kalitesinin iyileştirilmesi için gerekli idarî, hukukî ve teknik esaslar Bakanlık tarafından belirlenir.

h) Ülkenin deniz, yeraltı ve yerüstü su kaynaklarının ve su ürünleri istihsal alanlarının korunarak kullanılmasının sağlanması ve kirlenmeye karşı korunması esastır. Atıksu yönetimi ile ilgili politikaların oluşturulması ve koordinasyonunun sağlanması Bakanlığın sorumluluğundadır. Su ürünleri istihsal alanları ile ilgili alıcı ortam standartları Tarım ve Köyişleri Bakanlığınca belirlenir.

Denizlerde yapılacak balık çiftlikleri, hassas alan niteliğindeki kapalı koy ve körfezler ile doğal ve arkeolojik sit alanlarında kurulamaz.

Alıcı su ortamlarına atıksu deşarjlarına ilişkin usûl ve esaslar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

ı) Çevrenin korunması ve kamuoyunda çevre bilincinin geliştirilmesi amacıyla, okul öncesi eğitimden başlanarak Millî Eğitim Bakanlığına bağlı örgün eğitim kurumlarının öğretim programlarında çevre ile ilgili konulara yer verilmesi esastır.

Yaygın eğitime yönelik olarak, radyo ve televizyon programlarında da çevrenin önemine ve çevre bilincinin geliştirilmesine yönelik programlara yer verilmesi esastır. Türkiye Radyo - Televizyon Kurumu ile özel televizyon kanallarına ait televizyon programlarında ayda en az iki saat, özel radyo kanallarının programlarında ise ayda en az yarım saat eğitici yayınların yapılması zorunludur. Bu yayınların % 20'sinin izlenme ve dinlenme oranı en yüksek saatlerde yapılması esastır. Radyo ve Televizyon Üst Kurulu, görev alanına giren hususlarda bu maddenin takibi ile yükümlüdür.

j) Çevre ile ilgili olarak toplanan her türlü kaynak ve gelir, tahsis mahiyette olup, öncelikle çevrenin korunması, geliştirilmesi, ıslahı ve kirliliğın önlenmesi için kullanılır."

Otopark Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik

1.7.1993 tarihli ve 21624 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Otopark Yönetmeliğinde değişiklik öngören Otopark Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik 22.04.2006 tarihli ve 26147 sayılı Resmî Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Otopark Yönetmeliğinin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinin ikinci paragrafından sonra gelmek üzere "Otopark bedeli alınan parsellerin otopark ihtiyacının belediye veya valilikçe karşılanması zorunludur. Otopark ihtiyacı parselinde karşılanamayan ve idaresince İmar Kanununun 37 nci maddesine göre otopark tesis edilemeyen alanlarda otopark bedelinin arsa payı hariç %25'i yapı ruhsatının verilmesi sırasında nakden, kalan %75'i ve arsa payı ise belediyesince veya il özel idaresince parselin otopark ihtiyacı karşılandıktan en geç doksan gün sonra o yıla ait miktarlara göre değerlendirilerek tahsil edilir. Yapı ruhsatı düzenleme aşamasında ödemelere ilişkin taahhütname alınır ve tapu kütüğüne bu hususta şerh düşülür. Plansız alanlarda otoparkın parselinde veya yapıda karşılanması zorunludur." şeklinde hüküm getirilmiştir.

Yönetmelik değişikliği ile otopark aranması gereken kullanımlar ve miktarları değiştirilmiş, yerleşim alanlarında otopark aranması gereken kullanım çeşitleri ve bunlara ait en az otopark miktarları yeniden belirlenmiştir.

Otopark Yönetmeliğın 7 nci maddesinin ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere "Otopark Yönetmeliğine uygun olarak inşa edilen mevcut binalarda veya bağımsız bölümlerde yapılmak istenilen, sadece kullanım amacına yönelik olanlar da dahil ruhsata tabi tüm değişiklik ve ilaveler, otopark aranmasını gerektirecek nitelik ve büyüklükte ise, otopark tesisi aranır. Parselinde veya yapıda karşılanamayanlar için Yönetmeliğe uygun olarak otopark bedeli istenir. Otopark Yönetme-

liğı kapsamında inşa edilen mevcut binaların iç bünyesinde yapılan, otopark sayısını değiştirmeyen tadilatlarda otopark tesisi ve bedeli istenmez. Bu husus ruhsat eki onaylı mimari projesine ilgili bağımsız bölümlerde belirtilerek işlenir.

Daha önce Otopark Yönetmeliğı kapsamında olmayan yapılarda veya bağımsız bölümlerinde kullanım amacına yönelik olanlar da dahil ruhsata tabi tüm değişiklik ve ilavelerde, otopark tesisi aranır. Parselinde veya yapıda otopark tesisi mümkün olmadığı takdirde Yönetmeliğe uygun olarak otopark bedeli istenir. Bu husus ruhsat eki onaylı mimari projesine, ilgili bağımsız bölümlerde belirtilerek işlenir." şeklinde hüküm eklenmiştir.

Otopark Yönetmeliğın Geçici 3 üncü maddesinde de değişiklik yapılmış ve madde "Belediye veya valilikler, imar planı sınırları içerisinde kalan alanlardaki yerleşmenin projeksiyon nüfusunun otopark ihtiyacı ile otopark ihtiyacı kendi içinde karşılanamayan parsellerin otopark ihtiyacını tespit ederek, bu ihtiyacın karşılanması amacıyla bölge otopark alanı oluşturmaya yönelik imar planı revizyonlarını veya değişikliklerini en geç iki yıl içinde yaparlar. Planların yürürlüğe girmesinden en geç üç ay içinde bu planı tatbik etmek üzere beş yıllık imar programını hazırlayarak bu süre içerisinde uygularlar." şeklinde yeniden düzenlenmiştir.

Otopark Yönetmeliğı Hakkında Genel Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ

Otopark Yönetmeliğinde yapılan değişikliğe uygun olarak Otopark Yönetmeliğı Hakkında Genel Tebliğde de değişiklik yapılmış ve 26 Nisan 2006 tarihli ve 26150 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Tebliğde yapılan değişiklik ile; Otopark Yönetmeliğine uygun olarak inşa edilen mevcut binalarda veya bağımsız bölümlerde yapılmak istenilen, sadece kullanım amacına yönelik olanlar da dahil ruhsata tabi tüm değişiklik ve ilaveler, otopark aranmasını gerektirecek nitelik ve büyüklükte ise, otopark tesisi aranacağı, parselinde veya yapıda karşılanamayanlar için Yönetmeliğe uygun olarak otopark bedeli isteneceği, Otopark Yönetmeliğı kapsamında inşa edilen mevcut binaların iç bünyesinde yapılan ve otopark sayısını değiştirmeyen tadilatlarda otopark tesisi ve bedeli istenmeyeceği öngörülmüştür.

Tebliğ değişikliği ile otopark aranması gereken kullanımların alt türleri ve miktarları yeniden belirlenmiş, otopark sayısının açık tesislerde parsel alanı üzerinden, diğer yapılarda ise emsal hesabına konu alan üzerinden belirleneceği hüküm altına alınmıştır. Ayrıca parselinde otopark tesisi mümkün olmayan yükümlülerden alınacak otopark bedelinin hesabına ve tahsiline ilişkin esaslar yeniden düzenlenmiştir.

Yapılarda Özürlülerin Kullanımına Yönelik Proje Tadili Komisyonları Teşkilî, Çalışma Usul Ve Esasları Hakkında Yönetmelik

Özürlülerin ulaşımı ve kullanımına uygun olmayan yapıların uygun şekilde getirilmesine yönelik proje değişiklik taleplerinin değerlendiril-

mesi için oluşturulacak komisyonun teşkili, çalışma usul ve esasları ile özürünün kullanımından sonraki sürece ilişkin hususları belirlemek amacıyla Yapılarda Özürülerin Kullanımına Yönelik Proje Tadilat Komisyonları Teşkili, Çalışma Usul Ve Esasları Hakkında Yönetmelik 22 Nisan 2006 tarihli ve 26147 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Yönetmelik, anagayrimenkuldeki özürünün kullandığı ortak yerler ile bağımsız bölümleri kapsamakta olup, 23.6.1965 tarihli ve 634 sayılı Kat Mülkiyeti Kanununun 42 nci maddesi hükümlerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Yönetmelikte Anagayrimenkul, Ortak yerler, Özürü, Proje tadilatı tanımları yapılmış, Yönetmeliğin "Tadilat projesine başvuru" başlıklı 5. maddesinde; proje değişikliği için başvuru yeri, belediye ve mücavir alan sınırları içinde yapının bulunduğu yerin belediyesi, dışında ise il özel idaresi müdürlüğü olduğu, başvurunun, kat maliki veya vekili tarafından yapılacağı ve vekaletname ile kat maliki adına işlem yapılabileceği, başvuru dilekçesine proje değişikliği istenen yere ilişkin onaylı mimari proje, özürünün talebinin reddedildiğine ilişkin kararın bir örneği ve 18/3/1998 tarihli ve 23290 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Özürülere Verilecek Sağlık Kurulu Raporları Hakkında Yönetmeliğe göre alınmış sağlık kurulu raporu ekleneceği hüküm altına alınmıştır.

Yönetmeliğin 6. maddesinde komisyonun teşkili ile ilgili hükümlere yer verilmiş, 7. maddesinde komisyonun görevlerine açıklık getirilmiştir.

Kuzey Ankara Girişi Kentsel Dönüşüm Projesi Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun

Kuzey Ankara Girişi Kentsel Dönüşüm Projesi Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun 8 Nisan 2006 tarihli ve 26133 Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının son cümlesinde yapılan değişiklikle proje alanı içinde her ölçekteki imar planlarının Ankara Büyükşehir Belediyesince yapılacağı, yaptırılacağı ve onanacağı hükmüne bağlanmıştır.

5104 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi "Proje alan sınırlarındaki kentsel tasarım projeleri ile konut, sosyal donatı, çevre düzenlemesi, teknik altyapı projeleri, müşavirlik ve kontrollük hizmetleri ile yapım dahil diğer işler Belediye ve İdare tarafından, Bakanlıkça tespit edilecek görev dağılımına göre yapılır veya yaptırılır.

Bu Kanun kapsamındaki proje, müşavirlik ve kontrollük hizmetleri İdare ve Belediye tarafından özel hukuk hükümlerine göre kurulacak veya iştirak edilecek şirkete bedeli karşılığında yaptırılabilir." şeklinde değiştirilmiştir.

Kuzey Ankara Girişi Kentsel Dönüşüm Projesi Yönetmeliği

4.3.2004 tarihli ve 5104 sayılı Kuzey Ankara Girişi Kentsel Dönüşüm Projesi Kanununun uygulama usul ve esaslarını düzenlemek amacıyla Kuzey Ankara Girişi Kentsel Dönüşüm Projesi Yönetmeliği 14 Nisan 2006 tarihli ve 26139 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Yönetmelik 5104 sayılı Kanunun ekinde yer alan Protokol Yolu Sınır Krokisinde gösterilen proje alanındaki her ölçekteki planlar, inşa edilecek her türlü yapı, alt yapı ve sosyal donatı düzenlemeleri, hak sahipleri ile yapılacak anlaşmalar ve kamulaştırma işlemlerinde uygulanacak usul ve esasları kapsamaktadır.

Yönetmeliğin İkinci Bölümünde Tapulu Arsası ve Tapulu Arsası Üzerinde Tesisleri Bulunan Gayrimenkuller İçin Uygulanacak Esaslar, Üçüncü Bölümde 2981 Sayılı Kanuna Tabi Tapu Tahsis Belgeli Gecekondulara Uygulanacak Esaslar, Dördüncü Bölümde Belgesiz ve Kaçak Gecekondulara Uygulanacak Esaslar, Beşinci Bölümde Finansman ve Gelirler ile ilgili hükümler yer almaktadır.